

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 468/05
13.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimović i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Milom Bandukom, zapisničarem, u krivičnom predmetu AA i dr, zbog krivičnog dela iz člana 168. stav 1. KZ RS, rešavajući o žalbama Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu, optuženog AA i njegovog branioca adv. AB kao i branioca optuženog BB adv. AV izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.510/04 od 26.01.2005. godine, posle sednice veća održane dana 13.04.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVANJEM žalbe Okružnog javnog tužioca u Novom Sadu PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.510/04 od 26.01.2005. godine, samo u pogledu odluke o kazni tako što se

- optuženi AA, zadržavajući kao pravilno utvrđene pojedinačne kazne zatvora za dva krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS od po 3- tri godine OSUĐUJE na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 4- četiri godine i 6- šest meseci u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 11.09.2004. godine pa nadalje

- optuženi BB za izvršeno krivično delo razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS za koje je tom presudom oglašen krivim OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 3- tri godine u koju mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 11.09.2004. godine pa nadalje.

Odbijaju se kao neosnovane žalbe optuženog AA i njegovog branioca kao i branioca optuženog BB izjavljene protiv navedene presude.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom su oglašeni krivim optuženi AA zbog dva krivična dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS za koja dela je nakon utvrđivanja pojedinačnih kazni zatvora od po 3- tri godine osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora od 4- četiri godine u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 11.09.2004. godine i optuženi BB zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koje je osuđen na kaznu zatvora od 2- dve godine u koju mu je uračunato vreme provedeno u pritvoru od 11.09.2004. godine.

Istom presudom prema optuženom AA izrečena mera bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara u ustanovi za izvršenje kazne a vreme provedeno u takvoj ustanovi se uračunava u izrečenu kaznu zatvora.

Optuženi su obavezani da na ime imovinsko - pravnog zahteva isplate oštećenom VV solidarno 3.900,00 dinara u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Optuženi AA je obavezan da na ime imovinsko - pravnog zahteva isplati oštećenom GG 18.500,00 dinara a oštećenom DD 3.500,00 dinara sve u roku od 15 dana od dana pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Optuženi su obavezani da solidarno naknade troškove krivičnog postupka u iznosu od 12.700.00 dinara kao i da plate paušal po 2.000,00 dinara sve u roku od 15 dana po pravnosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.

Protiv ove presude žalbe su izjavili:

- Okružni javni tužilac u Novom Sadu zbog odluke o kazni s predlogom da se presuda preinači, tako što će se optuženima izreći kazna zatvora u dužem vremenskom trajanju;

- optuženi AA bez navođenja osnova pobijanja iz čije sadržine proističe da je žalba izjavljena zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da se njegova žalba uvaži;

- branilac toga optuženog (AA) zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni sa predlogom da se presuda preinači u smislu navoda te žalbe i optuženom izrekne blaža kazna i

-branilac optuženog BB zbog odluke o kazni s predlogom da se prvostepena presuda preinači izricanjem blaže kazne ovom optuženom:

Republički javni tužilac Srbije je podneskom Ktž.601/05 od 4.04.2005. godine, podržao žalbu Okružnog javnog tužioca i predložio da se ta žalba uvaži a da se žalbe optuženog AA i njegovog branioca kao i branioca optuženog BB kao neosnovane odbiju.

Posle održane sednice veća Vrhovni sud je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, i po oceni navoda iznetih u žalbama našao:

Prvostepena presuda ne sadrži povrede zakona na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (član 380. stav 1. tačka 1 i 2. ZKP).

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u žalbi branioca optuženog AA se navodi da je prvostepeni sud prihvatio nalaz i mišljenje veštaka psihijatra o uračunljivosti ovog optuženog iako je taj nalaz i mišljenje dat bez izveštaja o ekspertizi alkohola koji bi bio osnov za tačan i precizni preračun alkoholemije optuženog u vreme izvršenja dela zbog čega je veštak bio dužan da iznese činjenice na osnovu kojih je zasnovao svoj nalaz i mišljenje, a kako to isti nije učinio tačnost nalaza i mišljenja veštaka je doveden u sumnju. Stoga po ovom braniocu nije pravilno utvrđena ni uračunljivost ovog optuženog.

Vrhovni sud, međutim, nalazi da se iznetim navodima u suštini osporava činjenični zaključak prvostepenog suda u pogledu uračunljivosti ovog optuženog o čemu će biti više reči u daljem obrazloženju ove presude, pa dakle, ne stoji bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

U žalbi ovog optuženog (AA) i njegovog branioca se osporava da je ovaj optuženi izvršio krivično delo opisano pod tačkom 1. izreke presude navodeći da je oštećenog VV udario iz drugog razloga, a ne u nameri da oduzimanjem njegove torbice pribavi protivpravnu imovinsku korist, a da je tu situaciju iskoristio optuženi AA i oštećenom oduzeo torbicu. U žalbi optuženog se osporava izvršenje i krivičnog dela opisanog pod tačkom 2. izreke presude navodeći da je optuženi samo prisustvovao izvršenju toga dela, a da nije učestvovao u izvršenju istog.

Vrhovni sud, međutim, iznete navode žalbi optuženog AA i njegovog branioca nije mogao da prihvati zbog sledećeg:

Prvostepeni sud je pravilno ocenjujući verodostojnim iskaz oštećenog VV nesumnjivo utvrdio da su optuženi kritičnom prilikom upotrebom sile na način opisan u izreci pobijane presude pod tačkom 1. od njega oteli torbicu sa novcem, ključevima i ličnim dokumentima. Oštećeni je u svom iskazu detaljno opisao tok kritičnog događaja navodeći da ga je prvi napao optuženi AA udarajući ga a da ga je potom odvuкао do žbuna i držao dok mu je optuženi BB otimao torbicu sa ramena. Pri takvom svom iskazu oštećeni je ostao i na suočenju sa optuženima kada je ponovio da su ga optuženi kritičnom prilikom napali i oduzeli mu navedenu torbicu. U skladu sa ovakvim iskazom oštećenog je i činjenica da su radnici SUP-a Novi Sad pronašli torbicu oštećenog. Stoga nema sumnje da su optuženi po prethodnom dogovoru primenom sile od oštećenog ĐĐ oduzeli mušku torbicu u nameri da sebi pribave protivpravnu imovinsku korist, a koju su pribavili u iznosu navedenom u izreci pobijane presude, pa se navodi žalbi optuženog AA i njegovog branioca, kojima se u suštini sledi odbrana optuženog pokazuju neosnovanim.

Da je optuženi AA izvršeno krivično delo opisano pod tačkom 2. izreke presude, prvostepeni sud je nesumnjivo utvrdio na osnovu potpunog priznanja optuženog AA, koje je u skladu sa iskazom oštećenog DD i ostalim izvedenim dokazima, pa se navodi žalbe optuženog da je samo prisustvovao izvršenju toga dela, a da nije učestvovao u izvršenju istog pokazuju neosnovanim.

Nalazom i mišljenjem veštaka dr. Snežane Popov, koji je dat po pravilima struke i kao takav verodostojan i po oceni ovoga suda utvrđeno da je optuženi AA u vreme izvršenja dela bio u stanju smanjene uračunljivosti ali ne bitno, pa se neosnovano žalbom njegovog branioca ukazuje da pitanje uračunljivosti optuženog nije raspravljeno.

Ostali navodi žalbe ukoliko se odnose na bitne povrede odredaba krivičnog postupka ili pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje su po nalaženju ovoga suda bez uticaja na ishod postupka.

Prvostepeni sud je, dakle, utvrdio sve činjenice i okolnosti i to kako one koje čine obeležja krivičnih dela u pitanju, tako i one koje se tiču psihičkog odnosa optuženog AA prema izvršenim delima a pravnom ocenom po članu 168. stav 1. KZ RS (dva krivična dela) pravilno je primenjen krivični zakon. O tome je prvostepeni sud u obrazloženju presude dao dovoljno razloga koje i ovaj sud prihvata.

Ispitujući pravilnost odluke o kazni po ovim žalbama kao i žalbama Okružnog javnog tužioca i branioca optuženog BB Vrhovni sud nalazi da su žalbe optuženog AA i njegovog branioca kao i branioca optuženog BB neosnovane.

Osnovano se, međutim, u žalbi javnog tužioca ukazuje da su izrečene kazne blage i da se istima ne može ostvariti svrha kažnjavanja.

Optuženi AA je izvršio dva krivična dela razbojništva, ranije je više puta osuđivan zbog krivičnih dela protiv imovine, a pred Okružnim sudom u Beogradu se protiv njega vodi krivični postupak zbog istovrsnog krivičnog dela. Optuženi BB je pravosnažno osuđen zbog istovrsnog krivičnog dela. Izneto kao i način izvršenja dela (šutiranje nogom u grudi, udaranje pesnicom u glavu, te upotreba noža u izvršenju krivičnog dela opisanog pod tačkom 2. izreke presude) govori o upornosti optuženih u izvršenju krivičnih dela iste vrste i brutalnosti istih, te velikom stepenu društvene opasnosti kao izvršilaca. Stoga Vrhovni sud nalazi da je optuženima trebalo izreći strože kazne i da nije ni bilo uslova za primenu odredaba člana 42. i 43. OKZ u odnosu na optuženog BB.

Zbog toga je Vrhovni sud uvažavajući žalbu Okružnog javnog tužioca preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke kazne kao u izreci nalazeći da su izrečene kazne zatvora u srazmeri sa težinom izvršenih krivičnih dela i stepenom krivične odgovornosti optuženih, te nužne za ostvarenje svrhe kažnjavanja.

Odluka o meri bezbednosti obaveznog lečenja alkoholičara u ustanovi za izvršenje kazne, pravilno je u smislu člana 65. OKZ, izrečena optuženom AA.

Sa svega napred iznetog a na osnovu člana 391. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,
Mila Banduka, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpravka

SŠ